
LATYFUNDYJUM (1) *sb n*

N pl l(a)tyfundyj(a).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wielka posiadłość ziemska należąca do jednej osoby, rodu itp. [latifundium – szerokość, szeroka poległość Mącz 185d; latifundium, magnus et amplius fundus – szeroki folwark Calep]:

*Wyrażenie: »latyfundyja koronne«: (nagł) Inwentarz dóbr Koronnych, álbo Summáriusz. (–) NAprzód latifundia Koronné ták wielkié, że też pięć Królestw ná nie przed dwiemá fty lat były fundowané od Papieżá: Hálickié, Kiiowfkié, Połockié, Inflantckié, y Polfkié. *Item*, Księztwá Prufkié, Kurlándckié, Vdzielné, y innych Książąt Rufkich. *SarnStat* 105.*

KN